

ఆగలూ సిక్కిద్దిద్దరే ఎమ్మో సహాయవాగుత్తిత్తల్లాఁ ఎందు అనిషుత్తిత్తు. ఇదశ్శు కారణానిది. లాట తిండి విషయదల్లి నావెష్టే ఉదారిగిజాగిద్దరూ సంబిళ బింబాడేయాగువుదు మాత్ర పజెన్సిగిళ మూలకవే! చేతంటోగిళ కండిలనో మేలే హణ నిగది మాడువ పజెన్సియవరు తమ్మి కసేరియ ఖిజుచేచ్చగిలిగాగి నాలునే అధవా మూరనే ఒందు భాగ హణ మురిదుచోట్లువుదల్లాఁ కేలపోమ్మే ఎకొంటిగి సంబిళ హాకువుదన్నూ ముందూడిదాగ నానా తాపత్తయగళిందాగి ఝోనానోగిళల్లి బిడ్డిగు సాల తంద్దు ఈ ఆయాగిలు అవధియోలగి హణ కట్టలాగదే అట, కోఎ తాపగలింద మంకాదాగల్లు నన్నవర హిత్తె నేతీగీరి సంతృస్యులు పర వచీలిబాబి మాడుత్తా ‘పన్ని? నావు మాత్ర నిమగే అడ్డాన్నో ఆగి చే మాడ్చేచు; బిటో, నీవు తింగిలు ముగిదు ఎరదు వార ఆద్దు అవరిగే స్వాలరి కోదులు సథాయిస్తిరి! తింగళీల్ల అప్ప క్షేలి సేవ మాచిస్సోంద నమగే గిల్లో కాస్తి అంతానా?’

హిగేల్ల కంగిషోనల్లి క్లౌసో తగోట్లువుదర జోతిగి ఈ పజెన్సి సహవాసానే బేడ, నేర నేమక మాడ్చోండ్రె నసోగిళిగి జాస్తి దుడ్చు సిగతల్ల అన్నువ దూరాలోచన హోలేదరూ అదర దూరగామి పరిణామక్కె హదరి అందరే అనిపాయివాగి నసో రజా హాకిదచే సథాలదల్లి బిదలి రిలీవరో సిగదే అత్తేమ్మనవర ‘సకల సేవేయీల్ల నమ్మ పాలిగే వగావజేయాగువ విషయ నేనేసికోండు ఆ యోజనే క్షే దీట్డేవు. అదరల్లూ భూతకాలదల్లి నమ్మిబురు మక్కలిగి, నడువయుస్వల్లి మోమక్కలిగి మాడిద నసింగో బిట్టరే నన్న ఈ జలి వయిస్వనల్లి దినజరియ ఉలిచ గృహక్కట్టగిళ జిలే అత్తేయ ‘సేవ’ మాడువుదందరే తలే తిరుగిదంతాగుత్తిత్తు! ఆ క్షేంకయిక్కే శ్రవణకుమారనంథా అవర

మగ రేడియిద్దరూ నమ్మతేయ హణ్ణుమన అదక్కుపుత్తిరల్లి. హిగాగియే మూరు వషగిళ అవధియల్లి పజెన్సియవర మూలకవే ఒట్టు హదినేటు ఆయాగిలు నమ్మ మనే మక్కళంతే ఇద్దుదల్లద నమగే ‘డేసిదశన’ మాడిసిద అజకియరూ ఆగిద్దరు!

అందహాగే ఈ నమపే గోచరిసిద ‘కంగిషో’ కూడ నమ్మ కన్నడద ఇన్నోందే అవతార అందర నిమగిల్ల అచ్చరియాగబుదు! హేదు, ఈ కంగిషోన హుణిగే మత్తు ప్రసారకే కన్నడద మక్కళల్లరూ కాటికే చోణ్ణవరే! ఇదక్కే నన్నీ లేఖివువూ హేరతల్ల! హేచ్చేకే, నాఇసవరెగూ హేచీద ఆ ఆయాగళల్లర మెబ్బోగిళల్లి ఓపగుచ్చోయ్దు కన్నడ శబ్దగిళ ఇంగిషో లిపి! ఇల్లోందు కుంఠలద సంగతియిందర సోయి ముటుగద సామూడ్జవేందు హేసరు పడెద్దు అంగర భాషగే స్కుం లిపి ఇల్లద అవరు రోమన్సర లిపియన్నే తమ్మదాగి మాడికోండిరువుదంతే!

అదరూ ఈ లిపి లిగిషో హేసర్లోనమ్మ భాషగిళ నడువ మణి హాకి కూతుబిణ్ణదే! ఒందు వేళే అంగరు ఈ దేశకే బరదే ఇద్దిద్దరే నమ్మల్లా భాషగిళ శుద్ధత హేగిరుత్తిత్తు అన్నువ కుంఠల ననగంతూ ఇదే.

ఒణ్ణనల్లి నమ్మ దేశద బేరే సోదర భాషగిగిగి హోలిసిదరే ఇష్టోందు వ్యేవిధుమయ రూప ఇరువుదు కన్నడక్క మాత్ర అన్నువుదు నన్న బలవాద నంబికే!

కేసేవుయదాగి, నమ్మతే కాలన కరేగే ఓగోట్టు ఇదిగి మూరు వషగిళే కళేదు హోగివే... ఆదరూ ఆ ఆయాగళల్లర హేసరు, ఆదుమాతిన వ్యేవిధు, తమ్మ బాళబిణ్ణీయ పురిం ఒడలల్లి అడేషే నోవు తుంబిద్దరూ అవరల్లిద్ద జీవమ్మిలీ ఉత్సాహ జవెల్ల ఆగాగే కణ్ణింద హాబరి హాకుత్తలే ఇరుత్తవే.